Op de voorpagina stond onlangs in vetgedrukte letters dat langdurig zieken minder mogen flexi-jobben. Ongeveer 750 mensen slapen op de grond in de gevangenissen van België. Voor hen is er geen bed, geen plek. Woonzorgcentra krijgen het niet meer rond en moeten daardoor kosten doorrekenen aan hun bewoners, waardoor ook dit moeilijker te betalen wordt. Er is in de media heel wat negatieve beeldvorming rond wie vreemd is, waardoor ze steeds minder welkom zijn en de financiële hulp om hen toch een plek te geven altijd maar vermindert. Waar de federale overheid in 2024 nog ruim 929 miljoen euro toekende aan Fedasil, is het doel om de federale middelen tegen 2029 stapsgewijs terug te brengen naar 138,2 miljoen euro. Er verschijnen ook steeds meer berichten dat er te weinig plekken zijn in de jeugdzorg voor jongeren die het moeilijk hebben.
Elke dag lezen we steeds meer berichten over hoe datgene dat onze samenleving solidair maakt verder wordt afgebroken, afgeschaft of uit het publieke domein naar privé-initiatieven wordt geduwd.

WIJ ZIJN ONGERUST!

Het sociaal weefsel wordt aangetast. De aanslag op cultuur en welzijnszorg - soms rechtstreeks, soms subtieler - maakt dat we als mensen steeds vaker tegenover mekaar komen
te staan. Maar we hebben mekaar als mensen nodig.
Want steeds meer mensen komen in de problemen, kunnen de eindjes niet meer aan elkaar knopen, kunnen niet meer terecht of vereenzamen omdat het leven duur is geworden en de sociale plekken steeds meer verdwijnen.
Het kan dus iedereen overkomen, het is geen ver-van-ons-bedshow meer.

> **Op donderdag 18 maart 2027 willen we met Dragend Zorgen op verschillende plekken lange tafels organiseren. Organiseer je mee?**
>
> Het idee is om de tafel te vullen volgens de formule van een **auberge espagnole of potluck: iedereen brengt iets te eten mee en we delen wat er op tafel komt.** Ook wie niets kan meebrengen, is welkom om aan te schuiven.

Met deze actie willen we het belang van dragend zorgen onder de aandacht brengen. Dat gaat niet alleen over de zorgsector, maar over onze hele samenleving. Over de bereidheid om elkaar te blijven dragen, ook wanneer het moeilijk wordt, en over het behoud van plekken waar mensen elkaar kunnen ontmoeten, ondersteunen en samenleven.
De Langste Tafel is een symbolische, verbindende actie waarbij we met de sociaal-culturele en welzijnsorganisaties op straat willen komen, samen de voeten onder tafel schuiven, eten en praten. Zo willen we ook protesteren tegen besparingen en hervormingen die solidariteit, zorg en cultuur onder druk zetten.
We willen met elkaar in gesprek gaan. Waar komt dragend zorgen onder druk te staan? Wat dreigen we te verliezen? En wat hebben we nodig om een samenleving te behouden waarin iedereen een plek heeft?

Op de tafels willen we lange tafellakens leggen waarop iedereen gedachten, ervaringen en wensen kan schrijven of tekenen. Zo kunnen we zichtbaar maken wat mensen bezighoudt en wat zij belangrijk vinden om te behouden.

Wil je meedoen of het idee eerst verder verkennen? Laat het weten via dragendzorgen@gmail.com.

Vermeld graag:

- wie je bent en vanuit welke organisatie of groep je eventueel aansluit;
- in welke gemeente of op welke plek je iets zou willen organiseren;
- wie de contactpersoon is;
- welke eerste ideeën of vragen je hebt.

Je hoeft nog geen uitgewerkt plan te hebben. Ook als je graag wilt aansluiten maar nog partners of een locatie zoekt, horen we graag van je. Zo kunnen we ideeën uitwisselen, mensen met elkaar verbinden en de verschillende tafels als een gezamenlijke actie zichtbaar maken.

Als je een lange tafel in je omgeving wil organiseren moet je ook toestemming vragen aan de burgemeester en andere organisaties in de omgeving uitnodigen. Om de boodschap in onze actie duidelijk aanwezig te stellen bij deze vragen en uitnodigingen zijn hierbij enkele brieven, die Albe reeds schreef, toegevoegd in bijlage ter inspiratie.

Stuur deze oproep gerust door naar mensen en organisaties die mee een tafel zouden willen organiseren.